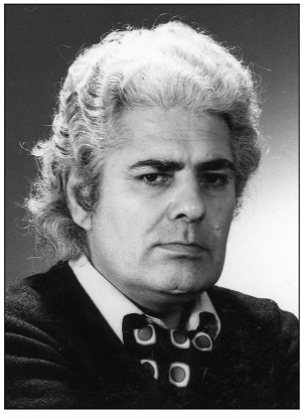

■ Əhməd ŞAMLI

İSTƏMİRDİM...

İstəmirdim Çingizin adını biləm,
Nadirin adını bilmək istəmirdim.
Şahların adını -
Məhəmməd Xacənin və Teymurləngin,
istəmirdim əzənlərin
və əzilənlərin adını.

Sənin adını bilmək istəyirdim.

Və istədiyim tək bir adı
bilmədim.

GEÇƏLİ

Əbədi Günəşlər arasında
sənin gözəlliğin -
bir lövbər.
Elə bir Günəş ki, qurtarar məni
bütün ulduzların parıltısına olan ehtiyacdən.
Baxışın
zülmü məğlub edir.
Elə bir baxış ki,
sevgidən bir paltar geyindirdi
ruhumun çıpaqlığına.
Və gözlərin mənə
sabahın bambaşqa bir gün olacağını
söylədilər.
Odur! O gözlər ki, mayasıdır sevginin.
Və budur! Sənin sevgin
bir silah ki,
öz taleyimlə pəncə-pəncəyə gəlim.

Günəşi üfünün ötələrində sanmışdım.
Bir çıxış yolu yox idi vaxtsız gedişdən savayı,
bu cür sanaraq aldanmışdım.

Aida*
daşındırdı məni biryolluq getmək fikrimdən.

Əbədi Günəşlər arasında
sənin gözəlliğin -
bir lövbər.
Baxışın
zülmü məğlub edir.
Və gözlərin mənə
sabahın bambaşqa bir gün olacağını
söylədilər.

**Aida -
şairin üçüncü həyat yoldaşı*

MƏNLƏ SƏN...

Mənlə sən bir ağızıq ki,
daha gözəl bir nəğmə oxuyuruq
bütün səsimizlə.
Mənlə sən bir cüt gözük ki,
öz baxışımızda daim
təzələyirik
dünyanı.

Bizi tutub saxlayan,
bizi həbs edən,
bizi geriye baxmağa
vadar edən hər şeyə
nifrət -
bir əl ki,
cəsur bir xətt çəkir batilə.

Mənlə sən bir coşğuyuq
bütün şölələrdən daha yüksək,
məğlubiyyət heç vaxt qalib gəlməz bizə.
Nədən ki, eşq
dəmirdən edib bədənimizi.

Və damımıza sığınıb yuva qurmuş qaranquş
tələskənliklə gedib-gələrek,
itkin düşmüş bir Tanrıyla
doldurur
evimizi.

MÜQƏVVƏ

Yerində dayanan müqəvvə gerek
bu qatran gecədə, gizli bucaqda.
Heç gözü yoxsa da, o sanki görsün,
eşitsin, qulağı heç olmasa da.

Kökü olmasa da, dayansın möhkəm,
yerindən baltayla o qopsun ancaq.
Dərinə kök atmış qoca qoz kimi
qışqırsın: mənimdir, mənim bu torpaq.

Gecə yoldan keçən bir oğru onu
gizlənmiş bir kölgə sansın ürkərek.
Qorxudan içinə çəksin nəfəsin
müqəvvə olduğun anlayanadək.

Orda bütün gecə öz boşluğuyla
üz-üzə dayanıb sussun bir nəfər.
Onun nə etdiyin anlamasınlar,
məşəl də yaxsalar yoldan keçənlər.

YOL YOLDAŞLARININ NƏĞMƏSİ

Yolayrıcında
bir qala vardı.
Bir kərpic ay işığından,
bir kərpic daşdan.

Yolayrıcında
bir qala vardı.
Bir kərpic sevincdən,
bir kərpic savaşdan.

Yolayrıcında
bir qala vardı.
İki kərpic göz yaşından,
iki kərpic gülüşdən.

Yolayrıcında
bir qala vardı.
Üç kərpic çaqqaldan,
bir kərpic quşdan.

İKİ KABUS

Köklər torpaqda,
köklər suda,
köklər fəryadda.

Gecə doludur səssizlik ruhlarıyla
və ruhları qovan,
ruhları uzağa,
əlçatmaza
qovalayan əllərlə.

- Qaranlıqda iki kabus
rəqs edib yorğunluğun sərhədlərinədək.
- Biz rəqs etmişik,
biz rəqs etmişik yorğunluğun sərhədlərinədək.
- Qaranlıqda iki kabus
ovsunlu bir rəqsdə bir də sərgiləyib yorğun-
luqları.
- Biz rəqs etmişik,
biz bir də sərgiləmişik yorğunluqları.

Gecə doludur
səssizlik ruhlarıyla,
köklər
fəryadla,
rəqslər
yorğunluqla.

ARABALAR

Arabalar gəlib cahanın o yanından.
Zamanımızın qulaqlarını doldurmuş
dəmir səs-küyü salmadan.

Arabalar gəlib zamanın o yanından.

Aclar qalxmadılar yerlərindən.
Çünki isti çörək ətri qalxmırdı
arabaların yükündən.

Lütlər qalxmadılar yerlərindən.
Çünki paltarların xışıltısı qalxmırdı
arabaların yükündən.

Dustaqlar qalxmadılar yerlərindən.
Çünki arabaların yükü
nə dar ağacıydı, nə də azadlıq.

Ölülər qalxmadılar yerlərindən.
Çünki ümid yox idi araba sürücülərinin
mələklər olduğuna.

Arabalar gəlib cahanın o yanından.
Zamanımızın qulaqlarını doldurmuş
dəmir səs-küyü salmadan.

Arabalar gəlib zamanın o yanından
özləriylə bir ümid gətirmədən.

NƏ ƏDALƏTLİYDİ, NƏ DƏ GÖZƏL...

Nə ədalətli, nə də gözəl idi
dünya
biz səhnəyə çıxmazdan öncə.

Əlçatmaz ədaləti düşündük
və gözəllik
vücuda gəldi.

DOĞULUŞ

Qəfildən
eşq
Günəştək
niqabını açdı.
Və qapıyla dam
işartı səsiylə
dolub-daşdı.
Şimşəksayağı parıltı
azalıb yox oldu
və insan
ayağa durdu.

Fars dilindən tərcümə edən:
Məhəmməd Nuri